

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Jana Passera a Mgr. Davida Hipšra, v právní věci žalobce: **F. O.**, proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 3. 11. 2009, čj. 31 Ca 160/2009 - 8,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Stěžovatel **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Brně usnesením ze dne 3. 11. 2009, čj. 31 Ca 160/2009 - 8 zastavil řízení o kasační stížnosti žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti usnesení tohoto krajského soudu ze dne 5. 8. 2009, čj. 31 Ca 97/2009 - 13, pro nezaplacení soudního poplatku.

Prvně specifikované usnesení napadl stěžovatel v zákonné lhůtě kasační stížností, v níž uplatnil stížní důvod ve smyslu § 103 odst. 1 písm. e) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního („s. ř. s.“). Jelikož podaná kasační stížnost neobsahovala všechny náležitosti požadované § 106 odst. 1 a § 37 odst. 3 s. ř. s., krajský soud vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení této výzvy doplnil kasační stížnost tak, že uvede závěrečný návrh výroku rozsudku do souladu s ustanoveními soudního řádu správního. Současně jej poučil, že pokud nebude kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna, soud ji odmítne.

Stěžovatel na výzvu reagoval včasným podáním, v němž toliko odcitoval část ustanovení § 52 s. ř. s., vztahujícího se k dokazování a dále s odkazem na § 52 odst. 2 s. ř. s. uvedl, že soud postupuje podle ustanovení § 5 odst. 4 zákona č. 119/1990 Sb., o soudní rehabilitaci, s aplikací § 48 s. ř. s.

Podle ustanovení § 37 odst. 3 s. ř. s. musí být z každého podání mimo jiné zřejmé, čeho se osoba svým podáním domáhá. Stěžovatel ani přes výzvu soudu neuvedl co navrhuje, tedy jak má Nejvyšší správní soud rozhodnout. Skutečnost, že podání neobsahuje zákonem požadované náležitosti, brání věcnému vyřízení kasační stížnosti.

Stěžovatel byl krajským soudem v souladu s ustanovením § 106 odst. 3 s. ř. s. řádně vyzván k odstranění vad kasační stížnosti, byla mu k tomu stanovena lhůta 1 měsíce a byl

také poučen o následcích nevyhovění této výzvě. Stěžovatel sice na výzvu krajského soudu reagoval, avšak takovým způsobem, který nelze považovat za splnění výzvy soudu; vadu kasační stížnosti tedy neodstranil.

Z důvodů výše uvedených Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 31. března 2010

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu